

ನವಯುಗದ ಪೋಷಕರ ಅವಿವೇಕ

ನವಯುಗದ ಪೋಷಕರನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಐವರು ಮಕ್ಕಳು. ಅಮ್ಮ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯನ್ನಷ್ಟೆ ಓದಿದ್ದರು. ಭಾನುವಾರ ಬಂತೆಂದರೆ ಅಥವಾ ಹಬ್ಬ ಇದೆಯೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಂಜನ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಐದನೇ ಮಗನಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಮುಗಿದದ್ದೇ ಮೊದಲನೆಯವನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಐದೂ ಜನರಿಗೆ ಅವಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12.30 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಳವಾದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಿಕ್ಕಿ, ಗ್ರೆಂಡರ್, ಅಡುಗೆ ಅನಿಲ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲವದು.

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಮಕ್ಕಳ ರೋಗತಜ್ಞರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. 'ಜನರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಮನಶ್ಚಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೊಸ ಕಾಲದ ಪೋಷಕರ ಧೋರಣೆ ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತಿದೆ.

ಪೋಷಕರಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಜನರು ಸುಖಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಭ್ಯಂಜನ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಗೆ ಅಂತಹ ಸುಖಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗದ ತಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಭದ್ರತಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಕಿತಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಎರಡು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶಾಲೆಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆಲ್ಲ ಹೊಡೆದಾಡಿದರೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿದಿಯೊಳಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಕಂಡೆವು.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಬಳಕೆದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಶೇ. 47ರಷ್ಟು ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್ ಬಳಕೆದಾರರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮೊಬೈಲ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಸೆಟ್‌ಗೆ ಹೊಂದುವ ಉಗುರಿನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜನರು ಪೋಷಕರಾಗುವ ಸುಖ ಉಣ್ಣದ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಧೋರಣೆಯ ಫಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಪ್ತತೆಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಊಟದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಬೇಕು ಅಥವಾ ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಎರಡೇ ಆಯ್ಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ ಇಷ್ಟವಾಗದ ತಿಂಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಸೂರಾಗಿ ರೊಮ್ಮಾಟೊ, ಸ್ನಿಗ್ಗಿಯಂಥ ಆಪ್ ಬಳಸಿ ಮಗು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ, ಪದಾರ್ಥ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆ, ತಾಯಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದೇ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಖಾತೆ ಬಳಸಿ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 'ವರ್ಚುವಲ್ ಜಗತ್ತಿ'ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನಿದರ್ಶನಗಳು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಸೋಲು ಕೂಡ ಒಂದು ಆಯ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಡಿ ಇರುವುದರ ಫಲವಿದು. ಪರಿಷ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆದರೆ, ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋತರೆ, ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದರೆ ಅದೂ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಒಂದು ಆಯ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹರಿಯುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಪೋಷಕರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ತೊಡಗದೇ ಇರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿರುವ ಸೋಮಾರಿತನ. ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ವಿದಿಯೊ ಗೇಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗದ ಸೋಮಾರಿತನವೂ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಎನ್ನುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಬರಬಹುದು, ಎಪ್ಪತ್ತಾದರೂ ಬಾರದೆ ಇರಬಹುದು. ವಿದಿಯೊ ಗೇಮ್‌ಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಎಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿನವರನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗ್ಯಾಡ್ಜೆಟ್‌ಗಳು ಸಮಯವನ್ನು ಹಿಂಜಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. 'ಟೈಮ್ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುವವರು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು 'ಟೈಮ್ ಸರಿ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in